

The Longest War Against a People: The Palestinians' Struggle for Freedom

dr Salman Abu Sitta

a lecture held in Amsterdam

on November 1, 2007

(Nederlandse vertaling)

Uitgave: Nederlands Palestina Komitee, 2008

Voorwoord

Ter gelegenheid van zijn pas verschenen werken: *The Atlas of Palestine* en *The Return Journey* hield dr Salman Abu Sitta op uitnodiging van het Nederlands Palestina Komitee in het Academisch-cultureel Centrum Spui25 te Amsterdam een voordracht, getiteld: "**The Longest War against a People: The Palestinians' Struggle for Freedom**".

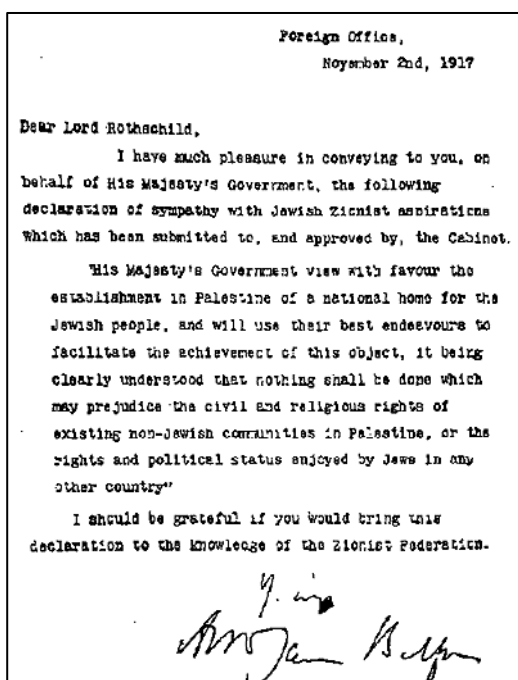
Tekst van de voordracht:

Na inleidende woorden van NPK-presentator en dagvoorzitter Benji de Levie sprak dr Salman Abu Sitta:

Thank you very much for your kind words. It is always very pleasant to see many friends I have met before, in person, and also new friends we met since then and, of course, your deeds and words and support transcend geography. We can hear about them even when we are not here in Holland.

Dames en heren,

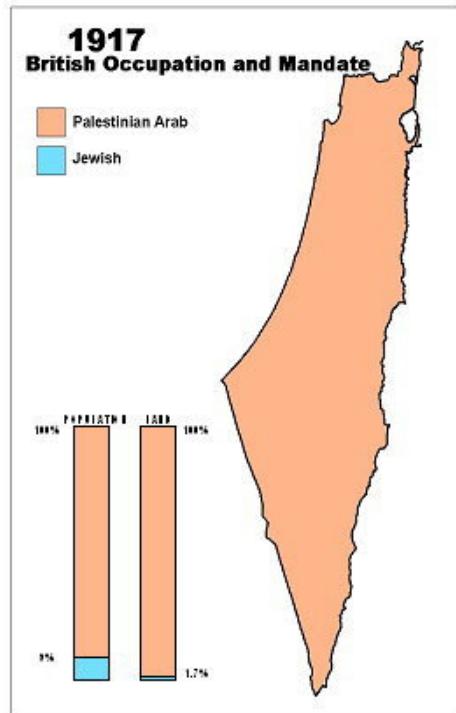
In mijn verbeelding zie ik mijzelf vaak als getuige optreden in een internationaal gerechtshof tegen Balfour die in de beklagdenbank zit, terwijl ik een lange lijst van misdaden opsom die zijn begaan tegen een nietsvermoedend volk in een ver land. Dat is omdat Balfour het eerste schot afvuurde in een oorlog die al 90 jaar duurt tegen een volk. Het land van dit volk, de Palestijnen, werd begeerd door kolonialisten. Er moest een eind worden gemaakt aan de aanwezigheid van dit volk in hun eigen land en hun geografie en geschiedenis moesten uit het geheugen van de wereld worden gewist.

In 1917 schrijft de Britse minister van Buitenlandse Zaken Lord Balfour, aan Lord Rothschild dat de Britse regering welwillend staat tegenover de vestiging van een "Joods nationaal tehuis" in Palestina.

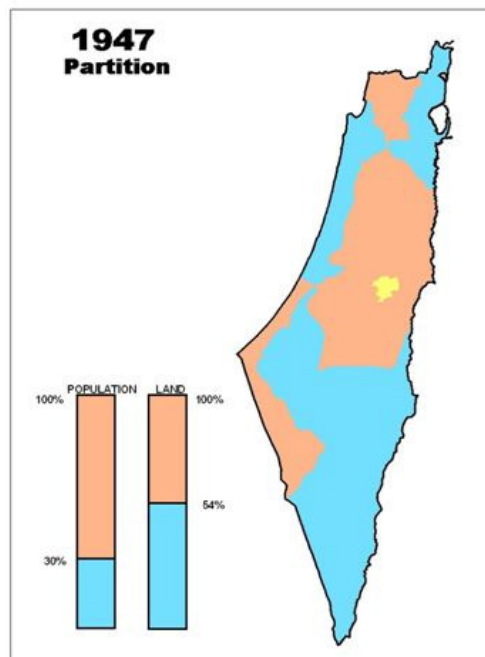
Balfour was slechts de spits van een in aanleg kolonialistische beweging die begon toen de koloniale soldaten hun biezen pakten en vertrokken uit diverse delen van Azië en Afrika. Op dat moment werd deze koloniale beweging, de zionistische koloniale beweging, geleid door Weizman, later door Ben Gurion, door Sharon en anderen, vandaag de dag nog steeds geleid door dezelfde school van Europese zionistische kolonialisten, de agenten van de enige nog bestaande koloniale beweging. Dit jaar is het jaar van de gedenkdagen, helaas treurig, bloedig en wreed, en het einde is niet in zicht. We beleven nu de negentigste verjaardag van het allereerste plan om een volk van zijn land te ontdoen. Het is ook de 60e verjaardag van de Nakba, de feitelijke onteigening en ontworteling van een volk in 1948 door middel van de grootste etnische zuivering in de moderne geschiedenis. En tevens is het de 40e verjaardag van de langste bezetting van de resterende 20% van Palestina. Hoe kan dat, zou je zeggen, hoe kan zo'n kolossale verzameling onrecht zo lang in stand blijven? Uiteraard is, het samengaan van geld, kolonialisme en racisme het belangrijkste motief, maar het had niet hoeven te gebeuren als het geweten van de Europeanen was geprikkeld door de aanblik van dit onrecht. Vandaar dan ook dat het dwingende noodzaak is voor de bedrijvers ervan om de feiten te verbergen en een roze beeld te schetsen van een afschuwelijke misdaad. Bijna acht van de negen decennia sinds Balfour, tot 1989, hadden de zionisten de wind mee op het gebied van public relations en propaganda in Europa en Amerika. Maar, zoals we aanstonds zullen zien, de feiten zijn duidelijk. Alleen wanneer men eenmaal de feiten kent zal het geweten van de mensen eindelijk gewekt worden.

1
9
1
7

Dit is het Palestina dat Allenby aantrof toen hij kwam. Dit is het Palestina dat Balfour aan anderen beloofde. Dit is het Palestina dat een typisch Arabisch land was zoals Syrië, Egypte, Irak of Libanon. Net als die landen bezat het een kleine minderheid van joden in die tijd, 9% . Als Ottomaanse onderdanen bezaten ze niet meer dan 1,7% van Palestina. Na de bekendmaking van de Balfour Verklaring benoemden de Britten Herbert Samuel, een zionist, tot Hoge Commissaris voor Palestina. En hij was het in feite die het fundament legde voor de staat Israel gedurende de jaren 1920-1925. Hij zorgde voor de wetten waardoor het land aan joden zou kunnen worden overgedragen. En hij was het die het Hebreeuws tot een officiële taal maakte, voor het eerst in eeuwen. Hij creëerde ook een nieuw banksysteem, alleen voor de joden, alsook een identificatie systeem voor de joden. En, het allerbelangrijkste, hij was het die een leger formeerde, de “bewakers van de nederzettingen” zoals ze toentertijd werden genoemd dat vandaag de dag het sterkste leger in de regio is geworden. Natuurlijk kwamen de Palestijnen, toen zij daar lucht van kregen, in opstand, vele malen, in 1921, 1929, en massaal van 1936 tot 1939. De Britten hebben deze revolte echter wreed onderdrukt. Zij hebben, in feite, de Palestijnse maatschappij van die tijd onttakeld, alle Palestijnse politieke leiders overal in het land verbannen, alle politieke partijen ontbonden

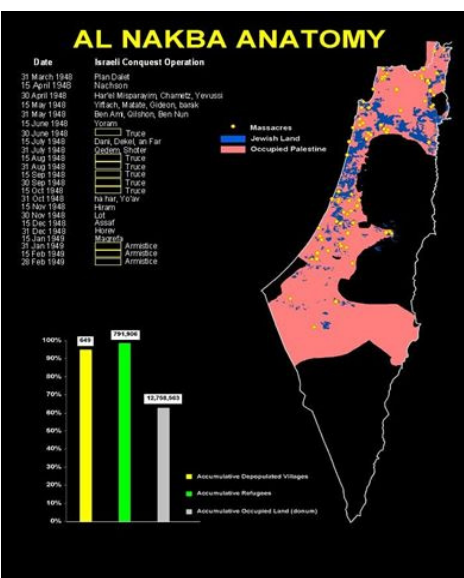
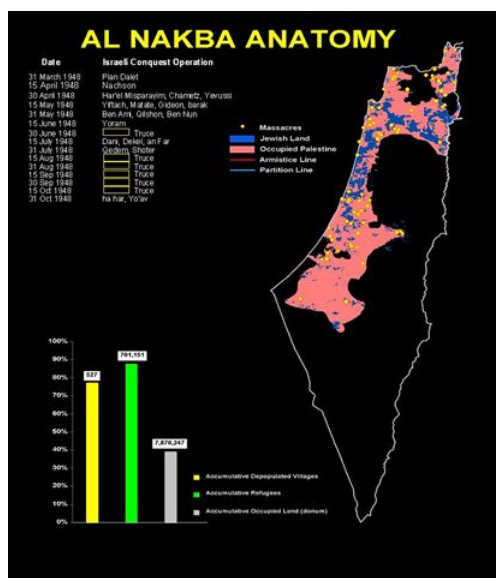
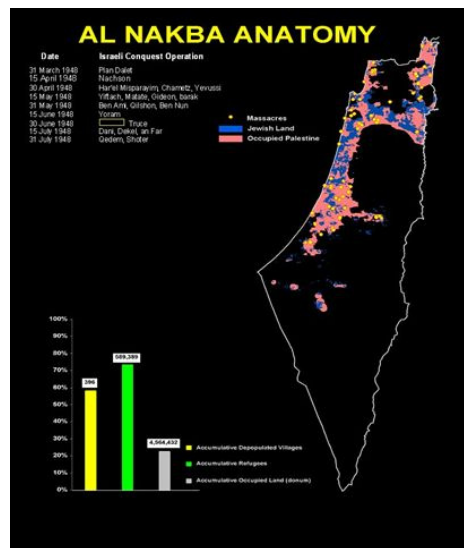
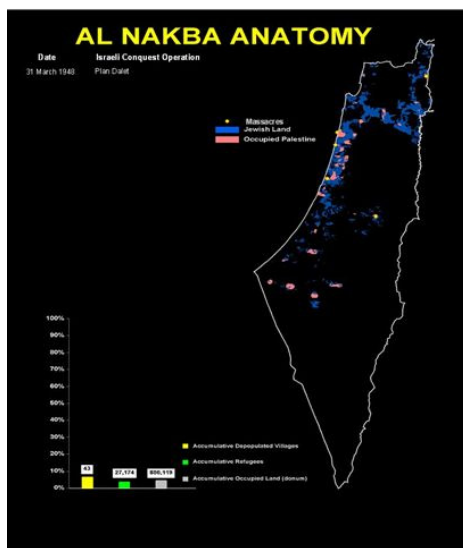
en de dorpen gebombardeerd. Zij legden de dorpen collectieve straffen op. Huizen werden verwoest, voorraden vernietigd, gezonde mannen werden bijeen gedreven en in kooien gezet, er werd snelrecht toegepast. Een totale vernietiging van de Palestijnse maatschappij. Op hetzelfde moment keken de zionisten naar de Britten en dansten naar hun pijpen terwijl ze tegelijkertijd aan hun leger bouwden, dat begon met 20.000 soldaten, een aantal dat opliep tot 120.000 soldaten in 1948, groter dan enig leger dat de Palestijnen konden recrutereren. Dat kwam niet verder dan een totaal van 1000 tot 2000 man. Maar toen, in die tijd, kwam het einde van het mandaat. Het Britse mandaat was maar al te zeer bereid het land te verlaten. Zij wierpen het probleem in de schoot van de VN. En zij stelden het Verdelingsplan voor aan het einde van het mandaat.

Kijk, zo kwamen ze plotseling van 1% op 54 %. De immigranten die naar het land gekomen waren kregen meer dan de helft van het land. Meer dan 475 Palestijnse steden en dorpen vielen in het gebied dat was aangewezen voor een joodse staat. Van de ene dag op de andere bevonden deze Palestijnse dorpen zich onder de soevereiniteit van immigranten die nog maar kort geleden in het holst van de nacht op de kusten van Palestina waren geland. De gevolgen waren natuurlijk voorspelbaar. Zij waren niet bereid om de helft van hun land op te

geven en uiteraard wist Ben Gurion dat ook. Maar hij was daar al op voorbereid. Hij had een leger dat, in die tijd, - hetzelfde geldt nu – groter en sterker was dan enig gecombineerd Arabisch leger dat Palestina te hulp kwam. Hij zette zijn zogenaamde *plan Dalet* in werking. Het resultaat was wat wij nu als de Nakba kennen.

Ik laat u nu een animatiefilmpje van de Nakba zien waaruit blijkt hoe het kleine stukje land dat de zionisten immigranten van 1948 bezaten, zich in fasen van twee weken uitbreidde tot het uiteindelijk 80% van Palestina omvatte, het gebied dat tegenwoordig Israel genoemd wordt.

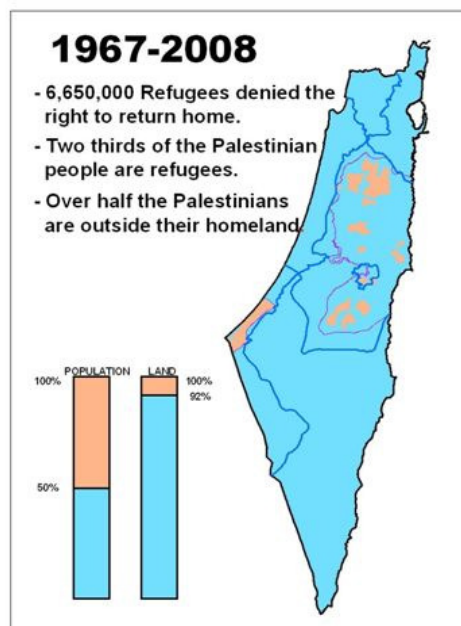

Elke twee weken een andere kleur. Het blauw is het oorspronkelijke land dat de joden gedurende het Britse mandaat bezaten. Het rode is het gebied dat de Israelische troepen bezetten tussen april 1948 tot

april 1949 en de knipperende gele stippen zijn de slachtpartijen die de Israeli's aanrichtten om de mensen uit hun huizen te verdrijven. Zoals u ziet hebben ze elke twee weken een ander deel van Palestina ingenomen. Uiteindelijk, bijna een jaar later, begin 1949 hebben ze 80% veroverd. De drie kolommen die hier verrijzen staan voor het aantal vluchtelingen dat verdreven, het aantal dorpen dat ontvolkt werd en het land dat de Israeli's hebben bezet. Dit is bezetting, klip en klaar, bezetting van het land van een volk dat grotendeels uit boeren bestaat. 30% zijn steden, 70% zijn boeren die er toen ze hun opstand in 1936 begonnen al niet op waren voorbereid, en al helemaal niet, tien jaar later, toen de Britten hen van elke maatschappelijke structuur beroofd hadden die hen in staat zou hebben gesteld zich te verdedigen. Dit is het beeld dat niemand kan betwisten, zelfs niet de toegewijde zionistische supporter. Dat (blauwe gebied) is het land dat ze hadden of dat ze verwierven gedurende het Britse mandaat. De rest is genomen met bruto geweld. Vanaf hier is het de Nakba. Hier zijn de Palestijnse dorpen en dan, plotseling is het leven verdwenen uit 675 steden en dorpen, en dan zijn er alleen nog maar vluchtelingen. Kent de geschiedenis andere voorbeelden van zoiets? Het leven vormde lichtende plekken van leven op het grondgebied van Palestina. Plotseling was er totale duisternis. Waar gingen de mensen heen? Zij werden vluchtelingen en woonden in 602 kampen in wat restte van Palestina en in de buurlanden.

Ze vormen nu tweederde van het Palestijnse volk. Kent u één land in de wereld waarvan de bevolking voor tweederde uit vluchtelingen bestaat, ontworteld en verdreven uit hun huizen? Zo'n land bestaat er niet en heeft er niet bestaan. Ja, misschien voor 5 of 10% maar hier gaat het om tweederde van de bevolking dat is ontworteld. De rest, die nog in Palestina verblijft, heeft een tweede klasse status. En vandaag de dag hebben we 6.606.000 vluchtelingen die de terugkeer naar huis wordt ontzegd, tweederde van het Palestijnse volk. En meer dan de helft van de Palestijnen leeft buiten Palestina.

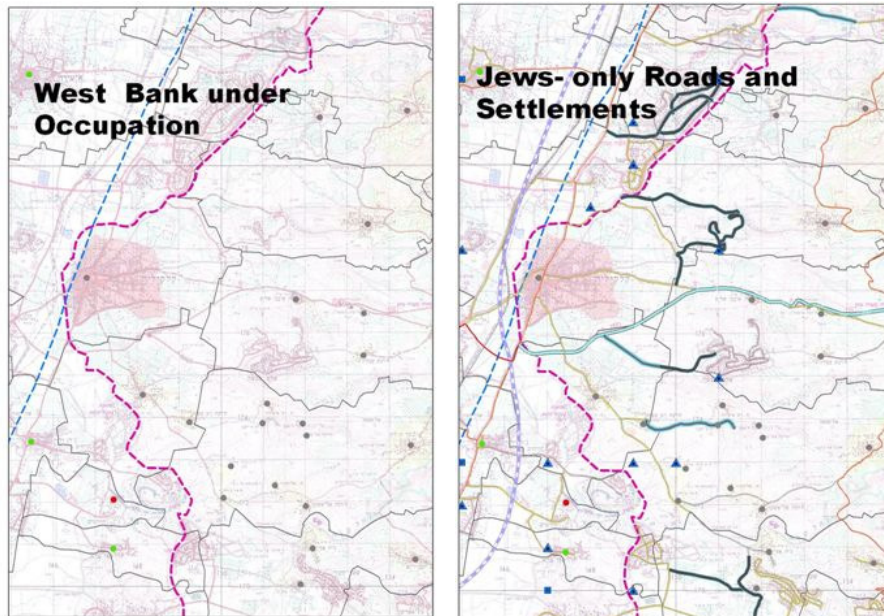

Kijk hoe het blauwe plaatje verandert: 92% is vandaag in handen van de Israeli's. Dat wil zeggen 22% van de Westoever minus het gebied dat de Israeli's hebben afgepakt voor de nederzettingen en andere bestemmingen. Wat er voor de Palestijnen overblijft is niet meer dan 8%. Het is bijna de omkering van de geschiedenis: toen Balfour kwam hadden ze 1%, toen de Britten vertrokken, hadden de Israeli's het tot 6% van Palestina gebracht dat zij in bezit hadden, niet meer. De immigranten kregen die 6% van Palestina dankzij de invloed van de Britten en nu hebben de eigenaars van het land, de natuurlijke bewoners, nog maar 8% van het land. Maar dat niet alleen, ze moeten er nog over onderhandelen ook. En ze krijgen het misschien niet eens. Je kunt het misschien alleen op een oneigenlijke manier krijgen: je mag op het land lopen maar je bezit het niet, je bezit het water dat eronder zit niet, noch de lucht erboven. Je bezit de ingang ervan niet noch de grenzen ervan.

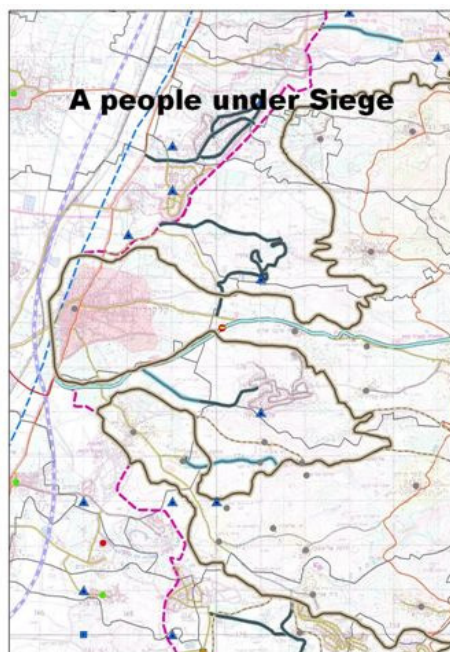
Dat is de situatie van vandaag. Laat mij u een idee geven van het soort leven dat de Palestijnen leiden of ze nu onder Israëliësch bewind staan dan wel vluchtelingen zijn buiten Palestina.

Neem bijvoorbeeld het eerste geval: het voorbeeld van de Westoever.

Hier hebben we een kaart van de Westoever. U ziet hier de rode lijn, de wapenstilstandslijn tot waar de Israëliësche troepen in 1948 kwamen. Ziet u deze krul? Hij omsluit een stad van 40.000 inwoners, de stad Qalqiliya. De rechterkant van het beeld is de Westoever, links is Israël of Palestina dat in 1948 werd bezet. De grijze cirkels hier zijn Palestijnse dorpen op de Westoever. Toen Israël de Westoever had bezet, begonnen ze hun mensen naar de Westoever te verhuizen en het land van de Palestijnen op de Westoever af te pakken. Dat is in strijd, natuurlijk, met de vierde Conventie van Genève, die niet toestaat dat de bezetter zijn mensen naar bezet gebied overbrengt. En daarna gingen zij wegen aanleggen voor de joden. “Wegen voor de joden?” Stel u komt van Rotterdam of van Den Haag. Zag u een verkeersbord “alleen voor joden?” Heeft iemand zoiets gezien? Stel u zag er een, wat zou u doen? U zou stampij maken. De wereld zou te klein zijn. Ja, wegen, alleen voor joden. Waar? In uw gebied. En u heeft begrepen dat zij deze wegen (zelf) hebben aangelegd. Waarom? Wel, vanwege de nederzettingen die ze hebben gesticht. De driehoeken hier – de blauwe driehoeken. Ze wilden dat een man, een kolonist van Tel Aviv

rechtstreeks naar zijn nieuwe – onteigende – land zou kunnen rijden zonder dat hij één Palestijn zou tegenkomen, zonder dat hij één Palestijnse stad of dorp zou moeten passeren. Maar daar bleef het niet bij. Dat was ze niet genoeg en zo bouwden ze ook nog eens de Apartheidsmuur. En de Apartheidsmuur.... Zoals u weet heeft een paar kilometer hiervandaan het Internationale Hof van Justitie, in juli 2004, daarover een uitspraak gedaan: dat de muur illegaal is volgens het internationale recht, dat hij moet worden afgebroken en dat de mensen compensatie moeten ontvangen voor de materiële en mentale pijn die zij hebben geleden.

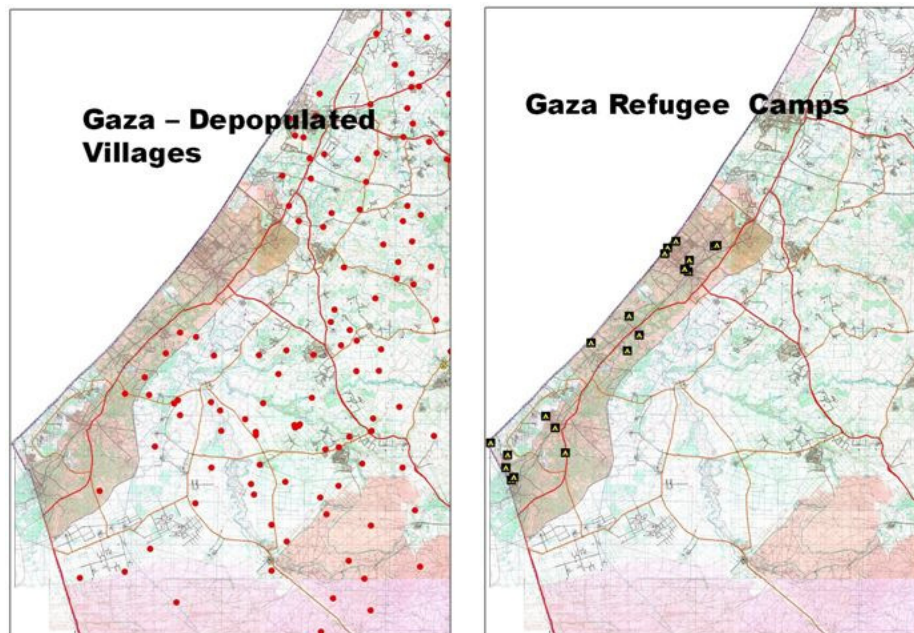

Hier loopt de muur. Een merkwaardige muur, zult u zeggen. Hij staat op grote afstand van de wapenstilstandslijn en van bovenaf gezien gaat hij de Westoever in. Als hij aankomt bij Qalqiyah gaat hij weer terug en omsluit Qalqiyah, omdat ze zich niet willen inlaten met 40.000 mensen. Laten we er een blokkade omheen maken met een toegangspoort! Die poort kun je zien, de rode cirkel met de gele punt, precies daar waar muur zich sluit. 40.000 mensen, opgesloten door een 8 meter hoge Apartheidsmuur om hen heen. Zoals in middeleeuwse steden en dorpen zitten ze opgesloten. Ze kunnen alleen één voor één eruit, een vrouw op weg naar het ziekenhuis voor een bevalling, wellicht al bij een checkpoint, een kind dat naar school wil, een man die naar zijn werk moet. Ze zitten opgesloten, allemaal. Maar de middeleeuwse steden hadden deze muren voor andere redenen: beschermen

The longest war against a people, Salman Abu Sitta 1-11-2007, Amsterdam p. 10 (20)

van de mensen tegen de buitenwereld. Hier worden de mensen opgesloten ter bescherming van die buitenwereld. Met andere woorden: hier is een openluchtgevangenis gecreëerd. Sommigen noemen het een concentratiekamp. Stel je eens voor hoe het is voor de mensen om dit te moeten verdragen.

Het tweede voorbeeld dat heel vaak in het nieuws komt, is Gaza. Wat is Gaza? Hoe is het ontstaan? Wat zijn de kampen van Gaza?

Je ziet hier die rode stippen. Dat zijn Palestijnse dorpen van voor 1948. Het zijn er eigenlijk meer, want er vallen nog 200 dorpen buiten het scherm. Die zijn allemaal etnisch gezuiverd en zijn allemaal geleegd van hun bewoners om het land te kunnen innemen. Wat is er toen gebeurd? Ze zijn in vluchtelingenkampen in Gaza gezet. Kijk, al deze dorpen zijn van het scherm verdwenen en in vluchtelingenkampen gezet. De vluchtelingenkampen hier hebben de hoogste bevolkingsdichtheid ter wereld: 6000 personen op elkaar gepakt in één vierkante kilometer, en waar komen ze vandaan? Ze komen uit die rode stipjes van dorpen die ik net heb laten zien. En wie hebben hun plaats ingenomen? Een paar mensen maar. Een bevolkingsdichtheid van 6000 per vierkante kilometer tegenover de kibboetsbewoners met een bevolkingsdichtheid van 6 personen per vierkante kilometer. Niet 6000, maar 6 personen. Met andere woorden, hun land is nog onbewoond. En iedereen die naar de andere kant van het prikkeldraad kijkt, ziet dat zijn land bijna

onbewoond is maar hij kan er niet bij. Kijk naar binnen, je kunt het zien, en niet alleen dat. Als ze in de vluchtelingenkampen zitten, zijn zij dagelijks het voorwerp van bombardementen en doodslag, moord en raids vanuit de lucht.

**Expelled from her home
in 1948....**

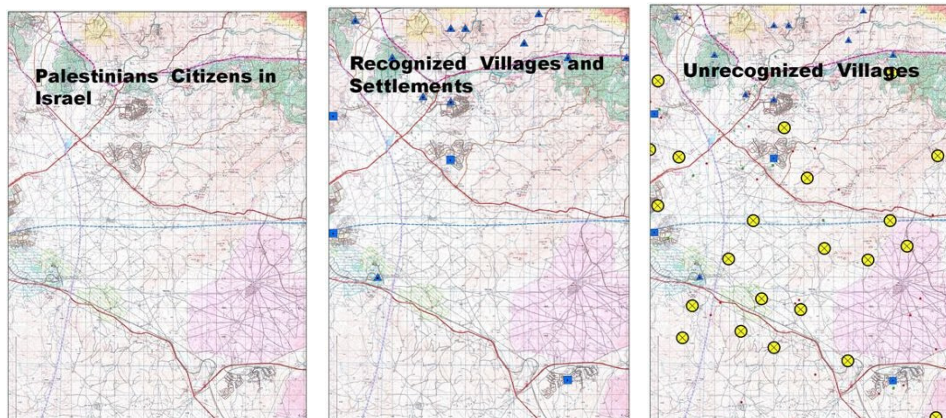
Chased in exile 2004

Die vrouw bijvoorbeeld, ze hebben haar in 1948 verjaagd uit haar huis en hebben haar achtervolgd en haar huis vernield. Ze heeft nog maar één matras + haar kinderen om haar heen. De misdaad heeft dus niet alleen in 1948 plaatsgevonden, maar duurt voort tot de dag van vandaag. En vervolgens hebben ze prikkeldraad om hen heen geplaatst zodat het nu het grootste concentratiekamp ter wereld is, met vier poorten.

Anderhalf miljoen mensen in een gebied van 360 vierkante kilometer. Ze hebben maar vier poorten, één voor personen en de andere voor goederen. Die poorten zitten dicht. Soms zitten ze voor één dag dicht, soms voor weken, soms voor maanden.

En zoals u in het nieuws hebt kunnen zien hebben ze elektriciteit en water afgesneden, en zijn 75% van hen voor hun dagelijkse voedsel afhankelijk van de Verenigde Naties . Ik ken heel wat verhalen van mensen die ziek zijn en kanker hebben. Ze kunnen het gebied niet uit om behandeld te worden. Ze kunnen geen medicijnen krijgen want die mogen er niet in. Er zijn studenten die na de zomervakantie terug willen naar de universiteit, maar er niet uit mogen. Hoe zal iemand waar dan ook ter wereld met een greintje geweten dat kunnen accepteren wanneer ze de feiten kennen? Dank zij internet en TV komt het nieuws erover langzaam naar buiten, maar nog onvoldoende. Het wordt pas voldoende wanneer mensen als jullie je stem verheffen in het parlement en tot actie overgaan. Maar daar komen we nog op. Hoe staat het met hen die geluk hebben gehad [de Israelische Palestijnen] – ze zeggen dat ze Israeli's zijn, maar wat zijn dat `burgers van Israel'?

Hier is de kaart van dit deel van Palestina en Israel. Zoals je kunt zien, hebben ze hier een paar nederzettingen en zo, maar ze hebben ook – zie de blauwe vierkantjes – Palestijnse steden in Israel die zogenaamd “goedgekeurd” zijn, `approved’. Je kunt hier zien dat er twee zijn, en ook Israelische nederzettingen, maar er zit iets raars in dit plaatje. Deze kaart, die je in Israel kunt kopen, vertelt je niet het verhaal over die gele cirkels. Dit zijn namelijk dorpen, Palestijnse dorpen waarvan de bewoners Israelische staatsburgers zijn, maar die Israel niet erkent. Ze

bestaan niet, ze worden op Israelische kaarten niet getoond. Ze noemen het “niet-erkende dorpen”. Wat houdt dat in? Ze staan niet op de kaart; ze krijgen geen water; ze hebben geen onderwijsvoorzieningen; ze hebben geen elektriciteit; ze hebben geen gezondheidsvoorzieningen; geen wegen. En als ze het lef hebben een extra kamer te bouwen voor hun gezin komen Israelische bulldozers het verwoesten. Als iemand – de meesten van ons – geen weet heeft van de Nakba van 1948 – ga dan maar naar Bersheba of naar Galilea en zie waar de bulldozers vandaag hun huizen verwoesten, hun nederige huizen, en hen verdrijven van de plek waar ze zijn. Hier is dus een situatie waarin burgers van Israel, de “enige democratie in het Midden Oosten” zoals jullie dag en nacht wordt verteld, niet het recht krijgen om zelfs in hun eigen huis te blijven wonen.

Dit is helaas een sombere voorstelling van zaken, maar het is waar, en wat je hoort is maar een fractie van wat er zich in werkelijkheid afspeelt. Wat is de oplossing? De oplossing is een menselijke. Wat is er voor een mens natuurlijker dan terug te gaan naar huis? Is er iets natuurlijker? Je huis, je thuis, het huis van je grootouders dat je beschermt tegen het weer en waar je kinderen opgroeien. Is het een misdaad om terug naar huis te willen gaan? Ze vertellen ons van alles. Ze vertellen natuurlijk dat we niet terug kunnen omdat er geen plaats meer is. Veel Europeanen zeiden vroeger tegen mij “inderdaad er is internationaal recht”, bijvoorbeeld het recht van de Palestijnen op terugkeer dat de Verenigde Naties meer dan 130 keer hebben bevestigd. Dat recht wordt bevestigd door elke mensenrechtenorganisatie. “Maar” zeggen ze “laten we praktisch zijn. Hoe kunnen ze terugkeren? Het is vol”. Maar zelfs dan zeggen we “Nou en? Als iemand me uit mijn huis gooit en zijn neven en vrienden meebrengt en zegt ‘sorry, maar het is vol, je moet nu buiten in de kou wonen’ dan zeg ik: “dit is een misdaad, dat mag je niet doen” . Als je zegt: “Maar ik heb je huis geschilderd, het was heel vervelend”, dan zeg ik “dat kan je toch niet maken om mij buiten te laten staan?”, en dan zeg jij “wat kan ik dan doen, wil je me er soms uitgooien?” en dan zeg ik “Ik heb er recht op om in mijn huis te wonen”, maar ik zeg je “Het huis

is groot, neem jij een kamer, dan neem ik een andere" ... Misschien. Wat wij gedaan hebben is het volgende. We hebben een onderzoek gedaan, en we hebben uitgezocht dat 80% van de Israelische joden wonen in 12% van het Israëliësche gebied, en dat de rest van Israel – 88% - tot de dag van vandaag onbewoond is, afgezien van twee categorieën van mensen: 1) de 1,2 % van de Israelische joden die kibboets- en moshavleden zijn en speciaal zijn gekomen zijn om Palestijns land af te pakken, en 2) het Israëliësche leger. Dat heeft militaire bases, luchthavens enz, die hebben ze niet nodig om er te wonen. We hebben dus te maken met een mythe die moet worden opgeruimd. Natuurlijk hebben ze ruimte. Kijk maar: de Russen komen.

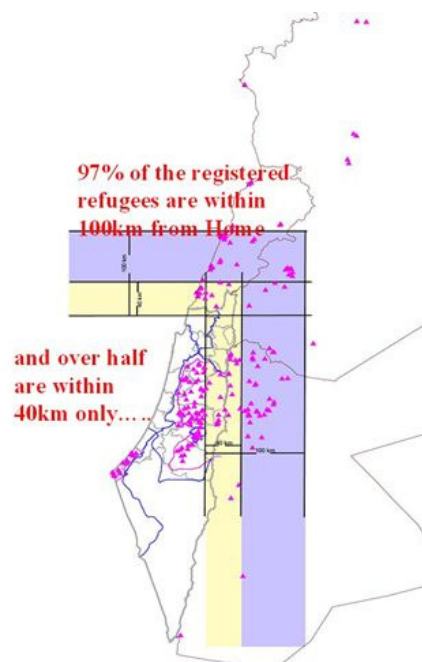

The Russians are coming...

De Russen komen met hun bontjassen aan uit hun koude land naar Palestina, met hun tassen, om in Palestijnse dorpen te wonen. Hoe kunnen ze? Een miljoen Russische immigranten. Terzijde: 40% hebben echte joodse papieren. Maar ik geloof niet in dit soort racisme. Wat ze ook zijn, het zijn gewoon mensen. Maar zelfs als je dat concept wel accepteert onder de Israelische Wet op de Terugkeer, dan nog zijn 60% geen *bona fide* joden. Maar zij komen, een miljoen, één miljoen Russen. Weet je hoeveel dat er zijn? Het zijn er net zoveel als alle vluchtelingen tezamen in heel Gaza en heel Libanon. Als die zouden terugkeren, zouden het er niet meer zijn dan al die Russische

immigranten. Dit is maar een voorbeeld van hoe deze mythen in het leven worden geroepen.

En ze zeggen: “Waar eens dorpen waren, daar is nu overheen gebouwd”. We hebben een kaart gemaakt met alle mogelijke bouwconstructie die je nu in Israel kunt vinden, en we hebben geconcludeerd dat.....- zie deze bruine gebieden - en we hebben op deze kaart ook de rode stipjes gezet van de ontvolkte dorpen - en dan zie je dat 90% van de dorpslocaties, locaties van Palestijnse dorpen, vandaag de dag nog steeds leeg zijn. En de vluchtelingen kijken toe vanaf de grens hoe hun huizen bezet gaan raken.

97% van de vluchtelingen bevindt zich binnen de 100 kilometer. Je kunt een bus nemen en er binnen twee uur zijn. En de helft van hen zit binnen de 40 kilometer, een eenvoudig ritje met de bus, en zoals je je kunt voorstellen, kunnen ze hun huizen werkelijk zien, en in Libanon kunnen ze hun huizen echt zien, en in Jeruzalem zien ze hun huizen aan de andere kant van de Apartheidsmuur maar ze kunnen er niet heen.

Maar dan werpen ze je een ander argument toe: “Ja, maar dan zou het joodse karakter van Israel veranderen”. Moeten mensen sterven voor zoiets als “joods karakter”? Moet je etnische zuivering plegen op 10

miljoen mensen omdat iemand het idee heeft dat Israel zuiver moet blijven? Nee, dat kan men in gemoede toch niet volhouden?

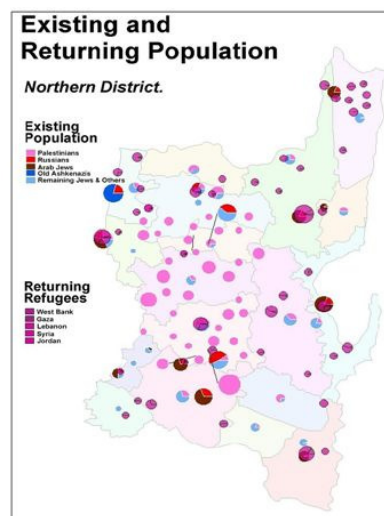
Maar laten we verder gaan en dit onderzoeken. Wat wordt bedoeld met “joods karakter”? Bedoel je *religieus* joods karakter? Mensen die geïnformeerd zijn, [bijvoorbeeld islamologen en arabisten], weten dat de joden gedurende meer dan 2000 jaar in geen enkel Arabisch of islamitisch land problemen hebben gehad. Er is geen probleem als je je religie wilt uitoefenen. Is het dan om *sociale* redenen dat de Palestijnen buitengesloten moeten blijven? Hoe kun je dat beweren terwijl er vanuit 110 landen mensen in Israel zijn die samen 80 talen spreken? Zou de Palestijn in Jaffa of Akka eruit zien als een outsider in deze kosmopolitische salade van mensen uit 110 landen?

Is het *demografisch*? Ja, ze zeggen soms dat het demografisch is. Maar ik vind dit een obscene uitdrukking. Je zegt tegen mensen: “als je teveel vermeerdert hak ik je hoofd af”. Maar stel je dat voor in Nederland. Stel je voor dat sommige mensen hier zouden zeggen: “als de joden in Rotterdam een bepaald percentage bereiken en daar overheen gaan dan roeien we ze uit. We gooien ze in zee, of wat dan ook”. Passen jullie dat principe toe? Wie wil zoiets? De immigranten zeggen dit over de bevolking van het land: “Als je een bepaald aantal overschrijdt, moeten we je eruit gooien”. Dit is niet volgens de wet, noch morele principes, noch international recht. Wij zeggen dat je geen volk mag onthoofden of aan etnische zuivering blootstellen als hun aantal meer groeit dan je lief is. Dat geeft je niet de vrijheid mensen te elimineren, vooral niet als je zelf naar het land gekomen bent als een immigrant.

Maar wat wordt dan bedoeld met “het joodse karakter”? Is het een *juridisch* concept? Dat is het zeker, want Israel is gefundeerd op geïnstitutionaliseerd racisme jegens ieder ander die geen jood is, zelfs met inbegrip van de eigenaar en natuurlijke bewoner van dit oord. Maar volgens internationaal recht is dit onaanvaardbaar. De Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties heeft bezorgdheid geuit over de status van joodse nationaliteit die kan leiden tot exclusieve

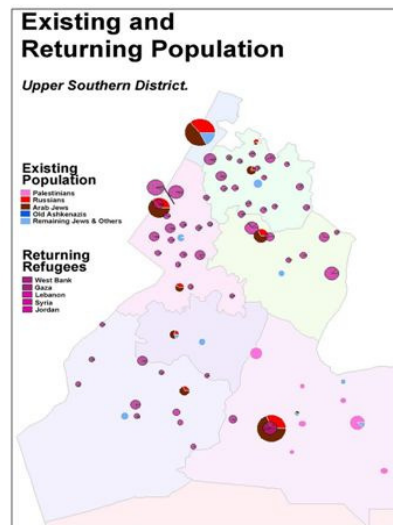
voorkeursbehandeling en discriminatie. De wereld accepteert dit niet, en de Palestijnen natuurlijk ook niet. Waarom wordt van hen verwacht dat zij het accepteren? Al deze mythen zijn nu opgeruimd en u zou ze uiteraard kennen als informatie erover vrij had gecirculeerd.

Is er dan “terugkeer naar huis” mogelijk? Ja, we hebben het bestudeerd en geconcludeerd dat het mogelijk is. We zouden het in 7 fasen kunnen realiseren. Ik geef alleen een paar voorbeelden, en niet alle. Neem bijvoorbeeld de noordelijke sector van Palestina. De mensen van daar komen van Syrië en Libanon, dwz zij zijn vluchtelingen in Syrië en Libanon maar woonden in Galilea. We hebben dorp voor dorp, naam voor naam, bestudeerd waar ze nu zijn en waar ze naar toe terug zouden kunnen gaan. En onze conclusie is dat ze terug kunnen naar hun dorp. Zij zitten niemand dwars of in de weg, behalve in een paar gevallen zoals Akka of uitgebreid Akka, dat over één dorp, Manshiya geheten, is heen gebouwd. En naast Tabbariya (Tiberias) hetzelfde enz. Het is dus geen probleem.

We hebben nog iets gedaan. We hebben gezegd: “Wie wonen daar nu?” En dat hebben we vergeleken. Het bovenste deel vergelijkt de bestaande bevolking, stad voor stad in Israel. Wie zijn dat? Zijn het Palestijnen? Er zitten daar een paar Palestijnen. Zijn het Russen? Zijn het Joden uit Arabische landen, zijn het oude Ashkenazim, of komen zij uit Europa, etc. Elke cirkel laat de bevolking van vandaag zien en waar ze vandaan komen. Immigranten plus de resterende Palestijnen. En

daaraan hebben we toegevoegd de terugkerende vluchtelingen onderaan het plaatje, die komen uit kampen in Libanon en Syrië, en dat levert een heel normaal plaatje op zoals je kunt zien.

Voor het zuiden hebben we dezelfde exercitie gedaan. In het zuiden is de situatie zelfs gunstiger omdat het totale gebied tussen Tel Aviv en Eilat, een gebied dat 14000 vierkante kilometers beslaat, bestaat uit plattelands joden wier aantal kleiner is dan één vluchtelingenkamp. Als je al deze plattelands joden zou weghalen van Ramle en Lydda tot beneden aan Eilat of Akaba en in één vluchtelingenkamp zet, kunnen ze het haast niet vullen. En toch wordt de Palestijnse bevolking het recht van terugkeer naar hun huizen die nu leeg staan ontzegd. Hetzelfde geldt voor de bestaande bevolking van drie voormalig Palestijnse steden: Ashdud, Ashkelan en Bersheba, als je daar de vluchtelingen laat terugkeren dan is het plaatje nog minder vol dan in het noorden - ze kunnen daar makkelijk gaan wonen. Ik daag een ieder bij welke Israelische universiteit dan ook uit om deze getallen te weerleggen. De situatie is dus nu duidelijk, en helemaal niets kan dit onrecht rechtvaardigen. Geen juridisch noch geografisch argument, ook niet in centraal Palestina, behalve Tel Aviv dat vele malen gegroeid is en 8 dorpen heeft opgeslokt, en West-Jeruzalem dat twee of drie dorpen heeft opgeslokt. Wat moet er dus gebeuren? De oplossing is heel eenvoudig. Je moet de bezetting elimineren, het racisme elimineren en de apartheid, en dan schep je een land zoals van de

mensen hier in de zaal. Hier in deze ruimte zitten mensen van verschillende achtergronden, religies en attitudes, en ik zie niemand de ander overhoop steken. Iedereen zit hier rustig, niet waar? Dit is het enige antwoord, de weg naar vrede is gerechtigheid, en deze verschrikkelijke situatie kan niet eeuwig voortduren wanneer er mensen zijn met een geweten en kennis, en mensen die moeite willen doen om te weten, en vervolgens hun wereld proberen te veranderen, hetzij in hun eentje of in hun dorp of stad, of in hun partij, totdat recht geschiedt. Zwijgen is medeplichtig zijn met de misdaad. Een ieder met een zuiver geweten kan en moet zijn best doen om samen de etnische zuivering ongedaan te maken, mensen naar hun huis te laten terugkeren en het recht op terugkeer ten uitvoer te brengen.

Ik dank u voor uw aandacht.